

INNEN-ONNAN

Május 15–18. között Prágában rendezték meg az ENSZ Földrajzi Nevek Szakértői Csoportjának (UN-GEGN) összevont 18. kelet-közép- és délkelet-európai regionális, exonimabizottsági, illetve EuroGeonames ülését. A rendezvényen egyebek mellett felmerült egy, az exonimák szigorú korlátozása mellett azok használatát bizonyos körben megengedő ENSZ határozattervezet lehetősége. A regionális ülésen a tagországok beszámolóit mellett tájékoztató hangzott el az európai országok földrajzinév-tárainak egységes hálózati elérhetőségét célul kitűző EuroGeonames program állásáról. Az ülésen magyar részről részt vett *dr. Dutkó András*, a Földrajzinév-bizottság vezetője (a képen az állók között balról a harmadik), illetve *Pokoly Béla* FVM vezető főtanácsos (guggolók között fehér ingben).

Május 24–25-én *Ripka János*, az FVM Földügyi és Térinformatikai Főosztály szakmai főtanácsadója részt vett az ENSZ EGB (Európai Gazdasági Bizottság – UNECE) WPLA (Working Party on Land Administration – Földügyi igazgatási munkacsoport) „Effective and Sustainable Land Management”, „Hatékony és fenntartható földügyi vezetés” c. munkaműhelyén Münchenben.

A szervezet azoknak a nemzetközi csoportosulásoknak a sorába illeszkedik, amelyek a földügyi, ingatlan-nyilvántartás kérdéseinek kívánnak fórumot biztosítani. A szervezők a munkaműhely fő témáiként az alábbiakat jelölték:

- Új megközelítések a vidékfejlesztésben;
- Korszerű birtokrendezés;
- A földügyi vezetés társadalmi és alkotmányos dimenziói;
- A földügyi vezetés jogi keretei.

A résztvevők négy földrész (Afrika, Észak-Amerika, Ázsia, Európa) 38 országából érkeztek. Az előadók hangsúlyozták a birtokrendezés pozitív hatásait; a birtokösszevonások gazdasági előnyei az előadók országaiban mérhetők és kimutathatók.

A tanácskozás tapasztalatai abban foglalhatók össze, hogy a téma („Hatékony és fenntartható földügyi vezetés”) egyértelműen aktuális és más földrészek szakembereit is foglalkoztatja. A vidék- és ezen belül a birtokrendezésnek nem azonos problémáira kell választ adnia a régebbi uniós országok, illetve a közelmúltban csatlakozott közép-kelet európai országok szakembereinek. A részben eltérő adottságok és gondok ellenére igen sok elméleti ismeretanyag és gyakorlati tapasztalat halmozódott fel, amelyek a felhasználhatók.

Június 26–27-én *Ripka János* szakmai főtanácsadó, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Földügyi és Térinformatikai Főosztály munkatársa az MTA Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézete felkérésére részt vett a portugáliai Estorilban az Interreg III/C FARLAND 4W0160N FARLAND projekt Technical Exchange Visit-jén.

A portugál és német kollégák által interaktív műhely formájában rendezett esemény fő célja információcsere volt birtokrendezési/birtokfejlesztési (LC/LD) témában. A jelenlegi magyarországi birtokszerkezet kialakulását és a hazai birtokrendezés beindításának feltételeit és lehetőségeit a kiutazó ppt előadás keretében ismertette. A workshop első napján valamennyi FARLAND-partner bemutatta a birtokrendezési projektek egyes fázisainak tervezési szempontjait és a kidolgozás módszereit, amely összehasonlításra adott lehetőséget. A második napon csoportos munka keretében több, a projektvezetők által megfogalmazott kérdésekre kellett válaszokat, megoldási javaslatokat kidolgozni.

Az ICA moszkvai konferenciájáról

Az előzetes adatok szerint a világ 79 országából érkezett több mint ezer résztvevővel tartották meg a Nemzetközi Térképészeti Társulás 23. konferenciáját és 14. közgyűlését. Magyarországról hét fő vett

A magyar résztvevők egy csoportja
(balról jobbra: Pokoly Béla, Bassa Gizella, Papp-Váry Árpád, Lukács Lilla, Jesús Reyes Nuñez, Zentai László és Tóth Katalin) [Zentai László képe]

részt: dr. Zentai László tanszékvezető egyetemi tanár, az ICA Magyar Nemzeti Bizottságának elnöke, dr. habil. Papp-Váry Árpád ny. igazgató, az ICA MNB volt elnöke, Pokoly Béla FVM vezető főtanácsos, ICA MNB-titkár, Jesús Reyes Nuñez egyetemi docens, Bassa (GiziMap), Lukács Lilla (MTA Történettudományi Intézet), Hargitai Henrik (ELTE Művészetelméleti és Médiakutatási Intézet), de az EU Egyesített Kutatóközpontjától ott volt Tóth Katalin is. Minden korábban több magyar előadót hallgattak a résztvevők. Kettőt-kettőt Papp-Váry Árpád a korábbi torzított turistatérképekről és A. Szaliscsev térképészeti munkáiról, Zentai László a Web 2.0 térképészeti oktatási lehetőségeiről és tájfüte térképekről, illetve Jesús Reyes Nuñez a domborzatábrázolás oktatási kérdéseiről és (poszterben) a világháló térképoktatási szerepéről, további egyet-egyet Lukács Lilla az ELTE FöldrajziNév-Tár projektjéről, Hargitai Henrik bolygónevekről, de itt említjük Tóth Katalint, aki „olasz színekben” az INSPIRE és a kartográfia kapcsolatáról tartott előadását.

A Társulás új vezetőséget választott. A következő négy évre az ICA elnöke az ausztrál W. Cartwright, főtitkára a brit D. Fairbairn. Alelnökök: D. Clarke (Dél-Afrika), G. Gartner (Ausztria), P. Gran (Chile), M. J. Kraak (Hollandia), Zhilin Li (Kína), A. Ruas (Franciaország), T. Trainor (USA). A bizottságok vezetői között Jesús Reyes Nuñez a Térképészet és gyermekek bizottság társelnöke lett. Szaklapunk hasábjain később részletesen beszámolunk az eseményről.

HALÁLOZÁS

Jagasics Béla (1920–2007)

Jagasics Béla nekrológjának közlésénél (GK 2007/6, 45–47. oldal) technikai okból kimaradt az elhunyt fényképe. A technikai hibáért elnézést kérünk, egyben néhány korábbi képet is közlünk.

Szerkesztőség

A Szombathelyi Földmérési Felügyelőség új épületének avatása (1961. június 27.)

Nyugdíjba vonulási ünnepség (1981 vége)

Szűcs Balázs (1979–2007)

2007. február 5-én tragikus hirtelenséggel elhunyt a Nagykőrösi Körzeti földhivatal fiatal földmérő mérnöke.

Szűcs Balázs 1979. december 27-én született Nagykőrösön, erdész család második gyermekeként. Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. A Nyugat Magyarországi Egyetem Székesfehérvári Földmérő Mérnöki Karán szerzett kiegészítő mérnöki diplomát. 2004. szeptember 1-jétől halála napjáig a Nagykőrösi Körzeti Földhivatalnál beosztott földmérőként dolgozott. Sok jó emberi tulajdonságának is köszönhetően munkáját általánosan elismerték, személyét szerették vezetői éppúgy, mint munkatársai és az ügyfelek is. Halála mélyen megrendítette a hivatal minden dolgozóját. Emlékét megőrizzük.

Nagykőrösi Körzeti Földhivatal dolgozó

Szűcs Balázst, a NYME egykori hallgatóját a székesfehérvári Geoinfo Kar hallgatói és oktatói is gólyázzák. Balázs nem csupán szorgalmas hallgatója volt a Karnak, hanem szakdolgozatát is kimagasló színvonalon készítette el („Jelenkori vertikális kéregmozgás-vizsgálat a Békési-medence–Záhony vonalon”). Tanulmányában a tudományos vizsgálat eredményeinek értelmezéséhez több eredeti gondolattal is hozzájárult. Ezen túlmenően az OTDK (Debrecen) 2004. évi konferenciáján (Szántó Gáborral közösen) benyújtott pályázatával első díjat nyert. Balázs korai eltávozása veszteség az egész földügynek és a GEO-nak is.

Dr. Joó István prof. em.

Bodó László

A történelem vihara 1956. őszén Bodó Lászlót, Laci bácsit, a Honvéd Térképészeti Intézet addigi Topográfiai osztályvezetőjét messzire sodorta. Elhagyta az országot és új hazát választott magának. Itthon azonban nagyot, maradandót hagyott maga után. Már 1942-ben, fiatal hadnagyként részt vett az ideiglenesen visszacsatolt Észak-Erdély ötvenezres térképének felmérésében. Részes volt az 1950–52-ben

végzett huszonötézes, úgynevezett gyorshelyesbítésnek, sőt az 1951. év elejétől osztályvezetőként irányította azt. 1953-tól pedig külföldre távozásáig az ország huszonötézes újfelmérését irányította, mely időszak alatt az ország ilyen térképeinek többsége – kb. 800 szelvény – elkészült. Volt esztendő, amikor egyidejűleg mintegy 120 térképész szakember munkáját irányította. Ezzel a tevékenységével a Magyar Katonai Térképészetnek a legnagyobb egyéniségévé vált. Ezen kívül az 50-es évek közepén egyik úttörője volt az ország polgári topográfiai felmérése aerofoto-topográfiai módszerrel történő végrehajtásának. Akik ismertük, tisztelettel emlékezünk munkásságára, szikár alakjára, szűkszavúságára, határozott fellépésére.

Magyarországon Eger városában 1916. június 23-án született és Ausztráliában Sidney városában 2007. február 27-én hunyt el, életének 91. évében.

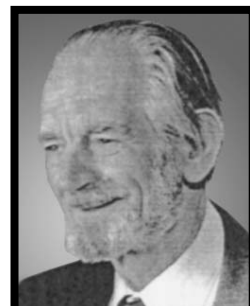
Édesapja mozdonyvezető volt, édesanyja pedig háztartásbeli. Összesen heten voltak testvére, ő közülük a harmadik. Középiskolai tanulmányait Egerben végezte, reál gimnáziumban. Polgári foglalkozása nem volt, hivatásos katonaként kezdte életútját.

1935. őszén önkéntesként kerül karpaszományos tartalékos tiszti iskolába. 1937. november 1-én kapott zászlósi rendfokozatot. 1939. augusztus 25-ig a Ludovika Akadémia alantiszti tanfolyamának volt hallgatója. 1939. július 23-án léptették elő hadnaggyá.

Csapatotthona alatt az egri Jog- és Államtudományi Karon, mint mezei jogász (ért. vezető hallgató) hat szemesztert végzett, azután fokozott műszaki érdeklődése miatt jogi tanulmányait félbehagyva a térképtudományoknak szentelte figyelmét.

1939. november 1-től a Honvéd Térképészeti Intézet 9. Topográfiai Tanfolyamára került, ahol fotogrammetriát és geodéziát is tanult. Főhadnaggyá 1942. október 2-án léptették elő. Megkapta a Felvidékért és Erdélyért emlékérmeket. Egyéb kitüntetésben 1945. előtt nem részesült.

1942-ben részt vett az időlegesen visszacsatolt Észak-Erdély térképének felmérésében és kirajzolásában. Ez a térkép korának egyik kiemelkedő alkotása volt. Negyvenezres méretarányban mérték fel és ötvenezres méretarányban 5 színben adták ki. Többek között ő mérte fel többedmagával a kolozsvári térképszelvényt. Zömmel azonban a szelvények geodézi-

ai előkészítésében vett részt; régebbi topográfiai vagy kataszteri térképek terepazonos pontjainak koordinátáit kimérték az adott térkép vetületi rendszerében, és átszámították marosvásárhelyi kezdőpontú sztereografikus koordinátákká, melyeket azután sztereofotogrammetria illesztőpontokként használtak fel.

1943-ban nősült, felesége *Erdélyi Irén* (Pötyi néni) tanítónő volt. Négy gyermekük született: *Mária* 1944-ben, *Katalin* 1945-ben, *Beatrix* 1948-ban és *László* 1952-ben.

Az Intézet a háború alatt elkészítette az ország ötvenezres szükségterképét, továbbá tüzerpontjegyzéket készített Bessel ellipszoidi alapfelületű, 6°-os sáv szélességű Gauss-Krüger koordinátákkal.

Bodó főhadnagy ezekben a munkálatokban vett részt 1943–44-ben.

1945. február 12-én Budán szovjet hadifogságba esett. Harci cselekményekben nem vett részt. Frontszolgálatot a korábbi években sem teljesített.

A hadifogságból 1947. október 1-én szabadult. A fogságból való szabadulása után 1948. február 1-ig az 1. Honvéd Kiegészítő Parancsnokság állományába tartozott, mint létszámfeletti főhadnagy.

1948. február 1-jén – igazoltatása után – vonult be a Honvéd Térképészeti Intézetbe (utóbb: Magyar Néphadsereg Térképészeti Intézet). Háromszögelő (geodéta) beosztásba került.

1948-ban tagja volt a Magyar-Szovjet Redemakációs (határmegállapító) Bizottságnak.

Utóbb topográfus beosztásba került. 1951. év elején – február 5-én – ő lett a Topográfiai osztály vezetője. 1952. november 1-jén őrnaggyá léptették elő.

Még 1949-ben megkezdődött az 1945. év előtti újfelmért huszonötvezres térképek helyesbítése, helyszínelés, kirajzolása. Azután 1950–52. között megtörtént az ország teljes huszonötvezres térképállománynak ún. gyorshelyesbítése. A térképek egységes kivitelezésben készítették, nemzetközi szelvényezésben és Gauss-Krüger vetületben.

Bodó László 1953-tól 1956-ig három évfolyamot elvégzett a Műegyetem földmérő karának levelező tagozatán.

1953. április 4-én alezredessé léptették elő.

Bodó alezredes 1953–56. között rendszeresen végzett szakírói tevékenységet. 1953-ban háromjegyű tangens szorzótáblázatot készített 360°-os körelosztással. 1954–56-ban 4 cikke jelent meg az Intézet „Felmérő”, illetve „Térképész” című házi folyóirataiban.

1955-ben a Népköztársaság Elnöki Tanácsa Szolgálati Érdemérem kitüntetésben részesítette.

Az 1950-es évek első felében beindult az ország polgári topográfiai térképének felmérése is, hango-

mányos mérőasztalos felmérési módszerrel. *Bodó László* és újítótársai 1954 őszén Szigetvár külterületének térségében fototérképen elkészítettek egy ötezres felvételi szelvényt aerofototopográfiai felmérés kombinált módszerével. A szelvény felmérésében a jelen sorok szerzői is részt vettek.

1955 őszén a Topográfiai osztályon az addigi öt helyett kilenc alosztályt szerveztek. A felmérési munka április 1-től november 20-ig folyt, a terepellenőrzést pedig november végére fejezték be. Az átlagos munkaidő a terepen napi 12–14 óra volt, hétfévi pihenő nélkül. A topográfusok szabadságot csak télen kaphattak.

1956-ban a Topográfiai osztály létszáma 110–120 fő között mozgott. Ezt az apparátust irányította 9 alosztályvezetőjével *Bodó* alezredes.

Bodó László alezredes 1956. november 13-án külföldre távozott.

Ezt követően személyével kapcsolatban a legvadabb rágalmak, pletykák, valótlan állítások láttak napvilágot. Erős a gyanú, hogy ezeket azok a szervek koholták, akik attól tartottak, hogy *Bodó* alezredes példáját mások is követik.

Valójában azonban hivatásos katonai szolgálata 1957. február 4-ével saját kérelmére tartalékalományba helyezéssel szűnt meg. Fegyelmi vagy bírósági eljárás ellene nem folyt.

Az ország huszonötvezres katonai topográfiai újfelmérése 1959-ben fejeződött be. Elkészült több mint ezer – pontosan 1166 térképszelvény –, ezek többsége *Bodó László* alezredes irányításával készült.

Több évtized alatt elkészült az ország tízezres polgári topográfiai térképműve is, aerofototopográfiai felmérési módszerrel, melynek egyik úttörője *Bodó László* volt.

A történések leírásával azonban korántsem teljes *Bodó László* alezredes, *Laci* bácsi életrajza. Kivételes, feddhetetlen jellemű ember volt, EMBER, csupa nagybetűvel.

Külseje katonás, termete szikár, megjelenése tekintélyt keltő. Nagyfokú igazságérzete volt. A tisztességtelenséget gyűlölte, megvetette.

Káros szenvedélyei nem voltak.

Példás családi életet élt. (Itt említjük meg, hogy külföldre való távozásának is leginkább családseretete lehetett az oka, mert gyermekeivel külföldre távozó feleségének nyomán hagyta el az országot.)

Fegyelmezett katona volt, jó fellépésű, nyugodt, határozott, erélyes.

Szervezőképessége kimagasló volt.

A bajtársi légkört, a közösségi szellemet ápolta.

Ez az írás csupán *Bodó László – Laci* bácsi – életútjának kisebbik részéről készülhetett – életének

Magyarországon töltött mintegy első 40 évéről, hiszen további életét, életének nagyobbik részét Ausztráliában élte. Bizonyos, hogy tevékeny szakmai működését ott is folytatta, s nevéhez ott is több jelentős térképmű megalkotása fűződik. Családi élete is kiteljesedett ott, s több mint 30 utódot – gyermeket, unokát, dédunokát, ükunokát – mondhatott magáénak. A jelen sorok íróinak azonban élete e szakaszáról nincs kellő áttekintése.

*

Kovács László

Megdöbbenéssel értesültünk, hogy köztiszteletben álló kollégánk és szeretett barátunk, vitéz Kovács László aranydiplomás mérnök, az UVATERV geodéziai osztályának volt vezetője, életének 86. évében, 2007. május 1-jén eltávozott az élők sorából.

Kovács László 1922. március 24-én született Celldömölkön. Jómódú polgári családból származott, így taníttatásának anyagi akadályja nem volt. Apja, Kovács Kálmán, kiterjedt Dunántúli kapcsolatokkal rendelkező kereskedő ember volt, aki az I. világháború során, az orosz és olasz fronton hősiessen harcolt és megkapta a Vitézségi Érdemérmét. László fia elemi iskolai tanulmányait 1928–1932. között szülőhelyén végezte, majd beiratották a Szombathelyi Evangélikus Főgimnáziumba, ahol 1940-ben sikeresen érettségizett. 1941-ben a Szombathelyi M. kir. Helyőrségen a vitézi esküt letette, mely feljogosította őt a vitézi előnév használatára.

Kovács László 1941-ben beiratkozott a M. kir. József Nádor Műegyetem általános mérnöki osztályába. A Műegyetem 1944. év decemberi evakuálása alkalmával sok száz társával és a tanári karral együtt Drezdába került, ahol az ottani egyetemen folytatta tanulmányait. A II. világháborút lezáró kapituláció (feltétel nélküli megadás) tanulmányait félbeszakította, és 1945 májusában – diáktársaival együtt – amerikai fogságba esett, ahonnan csak 1946-ban tudott hazatérni.

Kovács László hazatérése után különböző magánmérnöki irodáknál dolgozott. Részt vett a földosztás geodéziai utómunkáiban, a lerombolt hidak újjáépítésével kapcsolatos mérnöki munkákban és Budapest városmérésében. Az 1949. évi kényszerállá-

mosítások következtében először az ÁMTI-hez került (Állami Mélyépítés Tudományi Intézet), majd annak felbomlása után, 1951 augusztusától az UVATERV szolgálatába lépett. 1952-ben levelező úton fejezte be egyetemi tanulmányait és mérnöki oklevelet szerzett. 1958-ban irányító tervező lett, majd 1970-ben kinevezték a G-7 osztály (később U-2) vezetőjének. Ebben a beosztásban dolgozott 1975 végéig, majd államközi egyezmény alapján öt évig a Nigériai Kánonban épülő vízierőmű-rendszeren, mint irányító tervező mérnök dolgozott.

Kovács László 1981-ben visszatért az UVATERV-hez, és műszaki ellenőri beosztást kapott. Ebben a beosztásban dolgozott az 1983-as nyugdíjazása után is. 1986-tól 1990-ig a Prodinformnál dolgozott, mint műszaki szakfordító. 1990 és 1997 között magánmérnöki irodáknál végzett tervezői munkát. Élete utolsó tíz évében kedvenc időtöltése a turista utazás volt. 2002-ben kapta meg a Műegyetemen aranydiplomáját. Életének 86. évében, 2007. május 1-jén lelkét visszaadta Teremtőjének. A hamvasztás utáni búcsúztatása június 6-án volt a Farkasréti Temető ravatalozójában. Evangélikus Egyház szertartása szerint Aradi György fasori lelképítészter búcsúztatta a 62. zsoltár 8. versével:

„...Istennél van szabadulásom és dicsőségem, az én erős kösziklám, az én menedékem Istenben van.”

A vigasztalás igéjének hirdetése és életútjának méltatása után vitéz Kovács László hamvait utolsó útjára elkísérték szerettei, volt munkatársai, egykori barátai és tisztelői. Sírját elborították a kegyelet virágai.

Kedves Laci bátyám! Búcsúztatunk, de nem felejtünk el. Szívünkben továbbra is megőrizzük kedves arcodat, mindenkori barátit és segítőt magatartásodat. Örök emléket hagyál mibennünk. Nyugodj békében!

Dr. Székely Domokos

*

Szabó Ferenc

2007. július 25-én életének 74. évében elhunyt Szabó Ferenc, a szakmai és baráti körben oly népszerű „Öcsi”, a Fejér Megyei Földhivatal földmérési tevékenységét nyugdíjazásáig meghatározó egyénisége. Egész élete, több mint négy évtizedes szakmai életútja a földméréshez kötődött, munkásságát a mérhetetlen szakmai szeretet jellemezte.

Pályáját 1952-ben az Országos Földmérési Intézetben kezdte, majd ezt követően a Békéscsabai, illetve Hódmezővásárhelyi Megyei Földmérési Irodához helyezték.

1954-ben szakmai életútját majd három éves sorkatonai szolgálat szakította meg.

Leszerelés után szülővárosában, Székesfehérváron, az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal Fejér Megyei Felügyelőségén (ÁFTH) folytatta földmérői munkáját, mint technikus, majd 1960-tól csoportvezető.

1967-től az ÁFTH jogutódaként létrejövő Fehér Megyei Földhivatal földmérési osztályán, csoportvetői beosztásba dolgozott, egészen 1954-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Lényegében teljes munkássága az állami földméréshez kötődött, ami már önmagában is példamutató.

Tartalmas életútja során szinte valamennyi jelentősebb földmérési munkában részt vett. Az újfelmérésektől kezdődően a földrendezés műszaki munkálatain, majd a városmérésen keresztül egészen a privatizációhoz kapcsolódó kárpótlási földkimérésekig.

Nem kis része van abban, hogy a Fejér megye földmérési alaptérkép-ellátottsága és színvonala a legkényesebb szakmai igényeket is kielégíti. Munkája mellett gondot fordított arra is, hogy szakmailag képezze magát. A technikus oklevél birtokában

szerezett mérnöki diplomát az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Karán.

Az elméleti tudás és a nagy szakmai gyakorlati tapasztalat jól ötvöződött és hasznosult munkájában. Ezért lehetett igazságügyi földmérő szakértő, ami egy szakember számára komoly rangot, elismerést jelent. Mint csoportvezető, nemcsak hogy jól szervezte a különböző felmérési munkákat, hanem ragyogó pedagógiai érzékkel tanította fiatal munkatársait. Munkáját mindig a nagy fokú igényesség jellemezte, amelyet mind önmagától, mind munkatársaitól megkövetelt. Nyugdíjazását követően, magánmérnökként is ezen ismérvek birtokában tudott helyt állni.

Hozzátartozói, szerettei, felesége, lányai, barátai és munkatársai 2007. augusztus 1-jén búcsúztak tőle Székesfehérváron, és kísérték utolsó útjára a Sóstói Katolikus Temetőben.

Ferikénk! Szeretettel gondolunk Rád s a Veled töltött időre.

Emlékezetünkben úgy őrzünk meg, mint nagyszerű embert, munkatársat és felejtethetlen barátot.

Drága barátunk, nyugodj békében!

Dr. Fenyő György

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Lázár deák Térképészeti Alapítvány és az Országos Széchényi Könyvtár Térképtára pályázatot ír ki a

„SZÉP MAGYAR TÉRKÉP 2007”

cím elnyerésére, amelyre minden magyar térképkészítő és -kiadó műhely korlátlan számú kizárólag saját maga által készített és 2007-ben közreadott művel pályázhat határainkon innen és túlról.

A pályaműveket szakértőkből és laikusokból álló zsűri értékeli és díjazza, amelynek elnöke az Országos Széchényi Könyvtár Főigazgatója.

(A térképvásárlók többsége sem szakmabeli, így értékelésük akár jelzés is lehet az alkotók számára.)

A zsűri fenntartja magának a jogot, hogy a megnevezett kategóriák mellett más díjat is kiadjon.

Pályázni lehet az alábbi kategóriákban:

- idegenforgalmi térképek és atlaszok (beleértve a város-, az autós és turistatérképeket),
- iskolai térképek és atlaszok,
- tudományos térképek és atlaszok,

– kartográfiai sorozatok.

(Sorozatnak az azonos logóval és/vagy címlappal díszítéssel ellátott művek tekinthetők. Részük csak egyedi művek között indulhatnak e versenyben, függetlenül attól, hogy megjelentetésük és/vagy készítésük anyagi feltételét ki vállalta magára.)

A beküldött darabokból rendezett kiállítás előre láthatóan 2008. március 22-től – 2008. április 27-ig tekinthető meg az Országos Széchényi Könyvtár VI. szinti előadó termében, a könyvtár nyitvatartási ideje alatt.

Kérjük, hogy a pályázaton való részvételével segítse elő a magyarországi térkép-kultúra elmélyítését.

Pályázat határideje: 2008. január 31.

Beküldendő művek száma: minden nevezni kívánt művet két példányban kell elküldeni.

Cím: Országos Széchényi Könyvtár Térképtára, H-1827 Budapest.

Dr. Zentai László
az alapítvány elnöke

Dr. Plihal Katalin
OSZK Térképtár o.v.

PÁLYÁZATI FELHIVÁS

A Lázár deák Térképészeti Alapítvány
és az Országos Széchényi Könyvtár Térképtára pályázatot ír ki a
„DIGITÁLIS MAGYAR TÉRKÉP 2007”

A hagyományos kartográfiát tekintve az igazi kihívást nem a számítógépek alkalmazása jelenti, hanem a térbeli adatstruktúrák kezelését megoldó rendszerek kidolgozása, ezek teljesítőképességének gyors növekedése, valamint a térképészeti modellkészítéshez és a számítógép-orientált tematikus módszerekhez való rugalmas alkalmazkodás. Ez a folyamat a hagyományos papírtérkép mellett új térképészeti eljárásrendszert igényel, ami közvetlenül befolyásolja a térkép befogadó-képességét is.

Fel kell készítenünk a változásokra a felhasználókat, ezért egy virtuális bemutatóval fórumot kívánunk teremteni arra, hogy a jövőbeni lehetőségekről – amely már igencsak jelen van – a kiállítást felkereső látogatóinknak módjuk legyen ismereteket szerezni. E versennyel a fejlődés dinamikája mellett az új termékek bemutatkozására is szeretnénk lehetőséget biztosítani. Előzetesen három kategóriát jelölünk meg, amelyre nevezni lehet:

- kereskedelmi forgalomba kerülő kartográfiai CD-ROM-k,
- kereskedelmi forgalomba nem vagy csak korlátozottan kerülő kartográfiai CD-ROM-k,
- ún. távoli elérésű térinformatikai adatbázisok (az előbbi két kategóriába tartozó művekből 2–2 CD-ROM-t a kísérő dokumentációval kérünk beküldeni, míg az utóbbiból beküldendő az ingyenes hozzáférést – csak olvasói – biztosító jelszó, valamint a felhasználó tájékozódását segítő ismertető is).

Az Országos Széchényi Könyvtár vállalja, hogy a Térképtár olvasóterméből (és csak is onnan) interneten elérhető adatbázisokba az olvasói betekinhetnek, de azokból semmiféle eszközzel adatot kinyerni nem enged.

Továbbá az Országos Széchényi Könyvtár vállalja azt is, hogy e műveket az MNB, illetve az AMICUS integrált könyvtári információs rendszeren keresztül ismertté teszi.

E kiállítással az ilyen „dokumentumokat” készítő cégek és szervezetek számára is lehetőséget szeretnénk biztosítani, hogy ne csak szakmai érdeklődők értesüljenek időről-időre a digitális kartográfia új, nagyon dinamikus fejlődő világáról.

A beküldött darabokból rendezett kiállítás előre láthatóan
2008. március 22-től – 2008. április 27-ig lesz megtekinthető
az Országos Széchényi Könyvtár VI. szinti Térképtárának olvasótermében,
könyvtár nyitvatartási ideje alatt.

Kérjük, hogy a pályázaton való részvételével segítse elő
a magyarországi térképkultúra elmélyítését.

Pályázat határideje: 2008. január 31.

**Beküldendő művek száma: minden nevezni kívánt művet
két példányban kell elküldeni.**

Cím: Országos Széchényi Könyvtár Térképtára, H-1827 Budapest.

Dr. Zentai László
az alapítvány elnöke

Dr. Plihál Katalin
OSZK Térképtár o.v.